

ouders van ROELOF

WINTER 2024

Leren in de praktijk bij de NNCZ

Nadenken over je plaats in de wereld met GMF

Fijne feestdagen!

De les van Gert Jan Lubbers

Jeugdagent Tiemen

Ryan en Josephine Pieters over elkaar

Albert

Kerst bracht ons een belangrijke boodschap: vrees niet, er is hoop. Juist in donkere tijden biedt hoop ons het geloof dat er betere dagen zullen komen. Hoop verlicht en geeft kracht aan mensen die zich kwetsbaar voelen. Hoop is de sleutel tot het vinden van lichtpuntjes, zelfs als het nu donker lijkt.

Onderzoek toont aan dat veel jongeren behoefte hebben aan hoop. Veel jongeren hebben last van serieuze mentale problemen en verliezen een hoopvol toekomstperspectief. We hebben een gezamenlijke taak om jongeren uitzicht te geven op een positieve toekomst van onze samenleving. Een toekomst waaraan elk kind een bijdrage levert, door te groeien en te leren.

Nu we het nieuwe jaar verwelkomd hebben, wil ik u bedanken voor uw inzet en betrokkenheid in het afgelopen jaar. Laten we de hoop uit het kerstverhaal koesteren en jongeren helpen groeien en bloeien.

Namens alle medewerkers van het RvEC wens ik u een gezegend nieuwjaar dat gevuld is met gezondheid, geluk en talloze lichtpuntjes.

Albert Weishaupt, bestuurder

4

De les van Gert Jan Lubbers

Colofon

Ouders van Roelof is een uitgave van het
Roelof van Echten College
Postbus 2152
7900 BD HOOGEVEEN
(0528) 358 658
www.rvec.nl

Redactie: Rian de Roo en BOP onderzoek
& communicatie
Fotografie: Reyer Boxem, Kim Stellingwerf en
Rian de Roo
Druk: Scholma Druk Bedum
Vormgeving en opmaak: MIRVI vorm & inhoud

RvEC

www.rvec.nl

6

Hoe is het met oud-leerling Carla de Boer?

10

Leren in de praktijk bij de NNCZ

18

Ryan en Josephine Pieters over elkaar

14

Nadenken over je plaats in de wereld met GMF

VERDER IN DIT NUMMER

Jeugdagent Tiemen: bekend gezicht binnen en buiten het RvEC 8

Nieuwjaarswensen van onze leerlingen 17

Open dag 20

“

In mijn vrije tijd sleutel ik graag aan mijn twee oude DAF-jes.

DE LES VAN

Gert Jan Lubbers

Praktijkinstructeur bij KARgo!

“Als ik vanuit mijn huis in Beerzerveld over de velden kijk, zie ik de boerderij waar ik ben opgegroeid. Daar heb ik fijne herinneringen aan, ik vond het geweldig om op een boerderij op te groeien. Met veel plezier was ik altijd aan het sleutelen aan trekkers en machines. Mijn oudere broer heeft de boerderij overgenomen. Ik koos ervoor om de autotechniek in te gaan. Als kind ging mijn hart al sneller kloppen van voertuigentechniek. Tientallen jaren later is dat nog zo. In mijn vrije tijd sleutel ik graag aan mijn twee oude DAF-jes: een DAF 33 en een DAF 66.”

“Op de LTS in Hardenberg wilde ik ontdekken hoe techniek werkt. Wat ik wilde worden, wist ik nog niet. Ik was pas vijftien toen ik mijn diploma op zak had. Mijn decaan adviseerde me om nog een aantal vakken op mavo-niveau te volgen. ‘En volg dan ook het vak elektrotechniek’, zei hij, ‘want later kunnen we nog weleens iets met elektrische auto’s gaan doen.’ Ik ben blij dat ik zijn advies heb opgevolgd, want bij mijn latere werk als automonteur kwam steeds meer auto-elektronica kijken. Elektronica in auto’s werd al gauw veel meer dan een koplamp en een claxon. Ook in de elektrische auto’s van nu herken ik de basis zoals ik die veertig jaar geleden leerde, al is het nu een stuk verfijnder en moderner.”

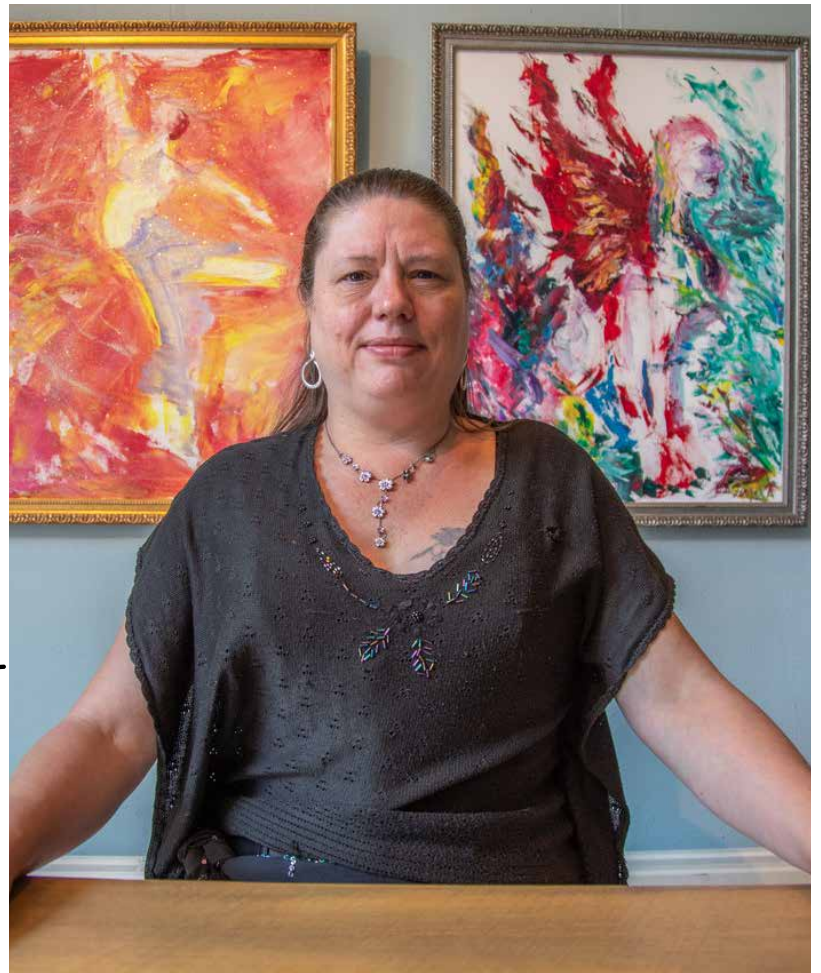
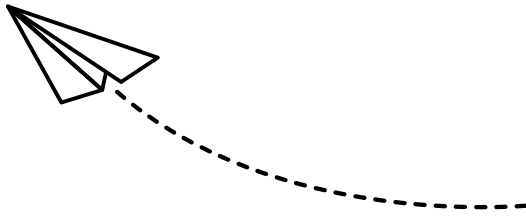
“Bedrijven komen momenteel vakmensen tekort, maar begin jaren ‘80 was er weinig werk. Daarom koos ik ervoor om verder te leren en volgde ik de opleiding tot dieselmonteur en hydrauliek. Daar leerde ik de directeur van een autogarage in Hardenberg kennen. Daar heb ik 37 jaar gewerkt, tot mijn eigen motoriek slijtage begon te vertonen. Ik had een versleten heup en werd geopereerd, maar helemaal hersteld ben ik nooit. Na twee jaar in de ziektewet bleek er geen werk meer voor mij te zijn bij de garage. Ik zat ineens werkloos thuis. Dat vond ik vreselijk, maar het lukte om de knop om te zetten. ‘Waar word ik blij van?’, vroeg ik mezelf af. Ik vond het in de garage altijd prachtig om mijn kennis en ervaring over te brengen op de monteurs in opleiding. Het onderwijs trok mijn aandacht en ik besloot om de opleiding tot praktijkinstructeur te volgen. Negen maanden later had ik de opleiding afgerond. Ik werd getipt om contact op te nemen met het RvEC. Daar bleek een leuke functie als praktijkinstructeur bij KARgo! vrij te zijn. Zo vond ik na 37 jaar in een autogarage ineens een nieuwe uitdaging in het onderwijs. Als ik het zelf mag zeggen: dat is toch een heel mooie stap op 57-jarige leeftijd?!”

“KARgo! is een opleidingscentrum van Kreeft Opleidingen, het Alfa-college en het RvEC. Ik werk dan ook nauw samen met docenten van het Alfa-college. Zij geven theorielessen aan derde- en vierdejaars vmbo-leerlingen, ik geef hen de praktijklessen. Dat samenwerken aan een doorlopende leerlijn is prachtig en heel waardevol. Op papier is het misschien een grote stap van vmbo-leerling naar mbo-student, maar de daadwerkelijke stap binnen KARgo! is heel klein. Ik vind het ontzettend leuk om met de jeugd te werken en hen de basis van autotechniek te laten ontdekken. Wat hebben we toch een prachtig vak, denk ik regelmatig!”

“

Mijn kunst laat zien dat er wel een toekomst is voor mensen met hersenletsel.

Carla de Boer

Het was 1972 toen Carla de Boer als driejarig meisje een bijna-doodervaring had en hierdoor hersenletsel opliep. Ze moest alles opnieuw leren. Ondanks dat haar hersenletsel leren heel intensief maakte, ontdekte Carla iets waar haar ontwikkeling veel baat bij had: muziek. Dankzij muzikale prikkels groeide haar creatieve talent en werd tekenen en schilderen een onmisbare uitlaatklep voor de jonge Carla. Dat haar werk jaren later in verschillende Hilton-hotels in Europa zou hangen, had ze nooit durven dromen.

“Ook al heb ik hersenletsel, ik kan wel iets bereiken. Daar heb ik me altijd aan vastgehouden. Dat was niet altijd makkelijk, want de mensen om mij heen zeiden: ‘Accepteer maar zoals je bent, verder dan dit kom je nooit’. Daar nam ik geen genoegen mee. Mijn kunst laat zien dat er wel een toekomst is voor mensen met hersenletsel.”

“Op de lagere school had ik te maken met pesterijen. Ik was een gemakkelijke prooi. Toen ik naar de Parkschool ging, ging er een wereld voor me open. Leraren waren veel geduldiger en het leren ging me beter af. Na de Parkschool volgde mijn tijd bij VSO Het Kompas. Daar leerde ik mooie levenslessen. Ik ben niet echt van de taalregeltjes en rekensommen, maar hecht veel waarde aan sociale lessen: hoe gaan we met elkaar om in de maatschappij? Meester Wartha was mijn mentor, een zachtaardige en geduldige man. Mede dankzij hem leerde ik mensen begrijpen en ontdekte ik mijn interesses. Ik vond mezelf terug en wist dat ik er mag zijn.”

“Op de dag dat ik achttien werd, werd ik meteen volledig afgekeurd. Daarna kwam ik flinke hobbels tegen op mijn levensweg. In die tijd legde ik mijn focus nog meer op de schilderkunst. Ik wilde me niet beperken tot één techniek, dus ik verdiepte me in verschillende materialen en technieken op één doek. Eclectische kunst, noem je dat. Met mijn werken wil ik de wereld van mensen met een bijna-doodervaring laten zien.”

“Op advies van mijn zusje heb ik een aantal jaren geleden een Facebook-pagina aangemaakt. Hierop deelde ik foto's van mijn schilderijen. Eind 2019 leidde dat Facebook-profiel tot een heel speciale vraag: of ik interesse had in exposities in Hilton-hotels. Geweldig! Vanaf 2021 hangt mijn werk in Hilton-hotels in Europa. De eerste expositie was in Parijs, nu zijn de schilderijen te zien in Londen en in Straatsburg. Ik ben er ontzettend trots op!”

“Als ik mijn eigen geluk niet was blijven najagen, had ik mijn kunst nooit kunnen delen met de wereld. En juist het geloof in jezelf en de moed om je hart te volgen, zijn zo verschrikkelijk belangrijk. Mijn grote droom is dat mijn verhaal anderen inspireert om nooit de hoop te verliezen. Niemand is perfect, we zijn allemaal mens en hebben onze eigen hobbels op onze levensweg. Wees niet bang om fouten te maken. Je hebt ze nodig op weg naar jouw toekomst.”

Spreekuur van Tiemen: ook voor ouders!

Wilt u graag eens met jeugdagent Tiemen ter Heide in gesprek? Zijn spreekuur is ook voor ouders. De afdelingsleider van uw kind kan een afspraak voor u inplannen. U bent van harte welkom!

Jeugdagent Tiemen: bekend gezicht binnen en buiten het RvEC

‘Zou er iets bij het RvEC aan de hand zijn? Er staat weer een politieauto voor de deur.’ Het is de auto van jeugdagent Tiemen ter Heide. “Bijna iedere week ben ik in het RvEC te vinden”, zegt hij. “Niet omdat daar van alles aan de hand is, maar om preventief en laagdrempelig in contact te zijn met de jeugd en met de medewerkers. Geen leerling is van slag als ik in uniform de school binnenstap. Integendeel, veel leerlingen kennen me inmiddels en begroeten me vrolijk. In het weekend kom ik – in mijn werk als horecacoördinator vanuit de politie – dezelfde jongens en meiden vaak tegen in het centrum. Dan is het fijn dat we elkaar al kennen. Mijn uniform draagt bij aan een stukje veiligheid en vertrouwen. Samen zorgen we voor een veilige omgeving, binnen en buiten de school.”

Samen zorgen we voor een veilige omgeving, binnen en buiten de school.

Eén keer per twee weken heeft Tiemen een spreekuur op locatie Voltastraat. “Zowel op het RvEC als bij Wolfsbos organiseer ik een spreekuur op één van de schoollocaties. Ik vind het belangrijk dat ik de Hooogeveense jongeren ken én dat ze mij kennen. De schoolbezoeken zijn onmisbaar in laagdrempelig contact, korte lijntjes en vroegtijdig signalen oppikken”, zegt Tiemen. Antje Bakker, afdelingsleider van de tweedejaars vmbo- en mavo-leerlingen, vult aan: “Als er iets speelt in een klas of bij een leerling, dan is het fijn dat we Tiemen kunnen bellen en met hem kunnen sparren. Dat korte lijntje is heel prettig. School moet een fijne en veilige omgeving zijn. Daar dragen we met z’n allen aan bij. Onlangs hebben we contact gehad over wat we als school kunnen doen als ongewenste gasten ons schoolgebouw binnenkomen. Uiteindelijk hebben we iets opgesteld waarmee we iemand de toegang tot het schoolterrein kunnen ontzeggen.”

Aandacht voor hypes

“Soms kom ik ook gewoon even langs om te buurten: alles goed hier?”, vervolgt Tiemen. “En we praten regelmatig over nieuwe hypes en ‘pesttrends’. Bijna elke maand is er wel een nieuwe hype op TikTok. Die hypes zijn populair onder jongeren, maar er zitten best gevaarlijke challenges tussen.” Antje: “We hadden laatst ook te maken met de zogeheten Gossip Girl-accounts, waarop roddels over leerlingen en docenten worden verspreid. Jongeren zijn zich onvoldoende bewust van de gevolgen van online pesten en het doorsturen van foto’s. Daarom is het belangrijk dat we hierover in gesprek blijven met de jongeren. Op school, maar natuurlijk ook thuis.”

In gesprek over de digitale wereld

Volgens Tiemen hebben ouders vaak geen idee wat zich allemaal afspeelt in de digitale wereld van hun kinderen. En dat terwijl die online wereld vaak de plek is waar ruzies en vechtpartijen ontstaan. “Wist je dat illegaal vuurwerk tegenwoordig via Snapchat en Telegram wordt verkocht? De meeste ouders weten niet wat hun kinderen online uitspoken. Dat zou ik graag anders zien. Als ouder moet je willen weten wat je kind online beleeft. Neem eens samen de online dag door en bespreek online normen en waarden: wat plaats je wel en wat plaats je niet? Daar kun je echt een verschil maken. Als agent kan ik pas ná een incident meelesen. Dan is het vaak al te laat.”

Leren in de praktijk
bij de NNCZ

Binnen de verschillende woonzorgcentra van de NNCZ in Hoogeveen kunnen vierdejaars vmbo-leerlingen van het RvEC en Wolfsbos in de praktijk leren hoe het is om met ouderen te werken. Hoe waardevol dit is, vertellen NNCZ-begeleiders Annika Wolters en Agnes Slomp, RvEC-docenten Manon Nieuwenhuis en Carola Leegte en RvEC-leerlingen Danique Schonewille en Angelique Waack.

De begeleiders in de praktijk

Annika Wolters en Agnes Slomp

“In januari 2023 zijn we gestart met het project doorlopende leerlijnen, waarbij vierdejaars vmbo-leerlingen Zorg & Welzijn stage komen lopen op één van onze woonzorgcentra. Tijdens de stage maken zij kennis met verschillende facetten van ouderenzorg door in de praktijk te leren. Dit is een nieuwe vorm van leren die we samen met het onderwijs ontwikkelen. De leerlingen van het RvEC sluiten de stage af met een proeve van bekwaamheid, waarin ze moeten laten zien dat ze een oudere veilig van rolstoel of rollator naar een stoel kunnen begeleiden of andersom. Ook moeten ze een oudere kunnen helpen met het aandoen van een jas. Hiervoor krijgen ze een certificaat en het telt mee voor hun eindexamen. We zijn blij dat we dit met beide VO-scholen in Hoogeveen kunnen doen. We merken dat veel leerlingen tijdens de stage steeds enthousiaster worden over het werken met ouderen. Ze hebben vaak een verkeerd beeld van wat ouderenzorg inhoudt. Daardoor kiezen ze bij voorbaat al niet voor de zorg en dat is jammer. Een kijkje in de keuken van de ouderenzorg maakt dit project daarom heel waardevol.”

De docenten

Manon Nieuwenhuis en Carola Leegte

“Rollator en rolstoel verplaatsen is altijd een onderdeel van het praktijkexamen Zorg & Welzijn. Het is bij ons op school de slechtst gemaakte toets. We oefenen het wel, maar dat is altijd met leerlingen onderling. Onbewust helpen ze elkaar dan toch mee bij het opstaan en gaan zitten. Op het examen werken we met vrijwilligers. Dat maakt de situatie ineens veel praktijkgericht en ook veel moeilijker. We waren verrast over de goede cijfers die de leerlingen van de begeleiders van de NNCZ kregen op dit examen. Het oefenen met de bewoners maakt dit onderdeel voor leerlingen veel realistischer en daardoor doen ze het beter. Sowieso vinden wij het een enorme meerwaarde hebben dat onze leerlingen in aanraking komen met de doelgroep. Vaak gebeurt dat namelijk pas op het mbo. Daar komen ze er dan achter wat het inhoudt om met een bepaalde doelgroep te werken. Soms zijn ze dan enthousiast, maar het komt ook voor dat ze merken dat ze een verkeerde opleidingskeuze hebben gemaakt. En dat is jammer. Het RvEC vindt buitenschools leren heel belangrijk en daar zijn wij het vanuit Zorg & Welzijn helemaal mee eens. Dit NNCZ-project past daar heel goed bij.”

De leerlingen

Danique Schonewille en Angeliqve Waack

Danique en Angeliqve hebben inmiddels al een tijdje geleden hun stage bij het NNZC afgerond. Het certificaat 'rolstoel en rollator verplaatsen' en een mooi cijfer op dit examenonderdeel zijn binnen. Angeliqve: "Dit examenonderdeel is echt moeilijker dan je denkt. Het oefenen op school is ook niet zo handig. Je doet dat met een medeleerling waardoor er al snel een lacherige sfeer ontstaat. Hier moest ik oefenen met de bewoners en dat maakt het veel spannender, maar uiteindelijk ook makkelijker." "Het omgaan met de ouderen hier vond ik sowieso veel leuker dan ik van tevoren had gedacht", vertelt Danique. "Ik dacht dat het suf en saai zou zijn en dat je vooral heel veel aan een tafeltje moest zitten. De contacten met de ouderen waren juist heel leuk en er komt ook veel meer bij de ouderenzorg kijken dan ik dacht." Angeliqve beaamt dit. "Het is heel gezellig om met ouderen te werken."

Beide leerlingen hebben, naast het oefenen voor het praktijkexamen, allerlei verschillende werkzaamheden moeten doen. "We hebben geholpen bij het maken van de lunch en soms ook ouderen begeleid bij het eten. We hebben spelletjes gedaan en buiten gewandeld. Soms was het voor bewoners ook al heel fijn dat we een praatje met ze kwamen maken." Net als veel andere leerlingen kijken Angeliqve en Danique heel tevreden terug op hun stage. Angeliqve heeft na de stage getwijfeld over een opleiding in de zorg, maar kiest waarschijnlijk toch voor de koksopleiding. "Maar voor deze stage dacht ik echt dat de zorg helemaal niets voor mij zou zijn en dat is nu wel veranderd." Danique: "Ik overweeg om de opleiding maatschappelijke zorg te gaan doen. Dan leer je om mensen te begeleiden bij allerlei activiteiten. Zonder deze stage was ik daar niet zo snel opgekomen."

“

Wij willen leerlingen
leren na te denken
over levensvragen en
een kritische houding
aan te nemen.

Nadenken over je plaats in de wereld met GMF

Op de lesroosters van het RvEC staat het vak Godsdienst, Maatschappij en Filosofie (GMF). Docenten Annelies Osinga (Voltastraat), Peter de Jong en Nienke Moolhuizen-Bulder (Bentinckspark) vertellen over dit unieke vak.

Annelies Osinga

Nienke Moolhuizen-Bulder

Peter de Jong

Unieke samenvoeging van drie vakken

Een aantal jaren geleden is het RvEC gestart met GMF. Het unieke zit in het samenvoegen van de drie vakken Godsdienst, Maatschappij en Filosofie. Op andere scholen staan ze vaak apart op het rooster. Door het als één vak aan te bieden, leren leerlingen onderwerpen van heel veel kanten te bekijken. Peter: "Wij willen leerlingen leren na te denken over levensvragen en een kritische houding aan te nemen. Wij vergroten hun maatschappelijk bewustzijn en leren hen hoe ze zich kunnen inleven in een ander. Daarbij proberen we de verbinding te zoeken met hun eigen leefomgeving en ervaringen, want dan raakt het ze. Ze leren daardoor dat hun gedrag invloed heeft op anderen, dat we als leerling, klas of school meehelpen om de maatschappij vorm te geven." Ook op de Voltastraat draait het bij GMF vooral om het nadenken over jezelf en je plaats in de wereld. Annelies: "Ik vind het fantastisch dat het RvEC filosofie op het rooster heeft staan op het vmbo, want vaak bieden scholen het alleen aan op havo en vwo."

Onderbouw

In de onderbouw zijn de GMF-lessen thematisch van opzet. "Op locatie Voltastraat leggen we daarbij expliciet de koppeling met geschiedenis en aardrijkskunde", vertelt Annelies. "Alle GMF-docenten bij ons op school geven, net als ik, ook aardrijkskunde en geschiedenis. Dat helpt onze leerlingen om verbanden te zien. Op die manier kaderen wij de thema's die we behandelen voor onze leerlingen ook duidelijk in." Op locatie Bentinckspark zijn de thema's juist zeer ruim gekozen, zodat leerlingen inbreng hebben in wat er tijdens de lessen gebeurt. "Bovendien is er daardoor ruimte om in te spelen op de actualiteit als we merken dat leerlingen daar behoefte aan hebben", zegt Peter.

Wie ben ik?
Wat geloof ik?
Wie is mijn God?

Heb ik vooroordelen?
Wie ben ik voor anderen?

Hoe kijk ik naar jou?
Hoe zie jij mij?

Hoe breed is mijn blik?
Hoe groot is mijn wereld?

Bovenbouw

In de bovenbouw ligt het accent bij GMF op beide locaties op maatschappijleer. Er wordt onder andere dieper ingegaan op de parlementaire democratie en leerlingen bouwen aan kennis die ze nodig hebben voor het examen. In dat kader gaan de leerlingen van beide locaties bijvoorbeeld op excursie naar (politiek) Den Haag. Toch blijft ook in de bovenbouw een focus liggen op reflectie, omdat dit een belangrijke vaardigheid is, ook voor het vervolgonderwijs. "Een mooi voorbeeld is het levensvisieboek dat alle leerlingen van Bentinckspark maken", vertelt Nienke. "Gaandeweg vullen ze dit met reflectievragen en -opdrachten. In de bovenbouw staat bijvoorbeeld een gastles van een ex-gedetineerde op het programma. Voor het levensvisieboek schrijven ze deze persoon een brief. Hoe denken ze over hem of haar? Wat betekent dat voor henzelf?"

Vak zelf vormgeven

Peter: "Voor het vak GMF maken wij gebruik van verschillende lesmethoden, waaronder de methode WHY waar wij als school mede-initiatiefnemer van zijn. Deze methode hebben we samen met Creathlon ontwikkeld. Hierdoor kunnen we het vak zelf vormgeven en ons richten op een doorlopende leerlijn van brugklas tot bovenbouw." Op de Voltastraat maken de GMF-docenten zelf hun opdrachten. "Veel bestaand lesmateriaal is erg talig en dat past minder goed bij onze leerlingen", legt Annelies uit. "Bovendien hebben we nu de vrijheid om het vak op onze eigen manier te toetsen. Dat doen wij vaak in de vorm van een product dat de leerlingen maken. Zo laten we de leerlingen bijvoorbeeld als afsluiting van een thema een vlog maken. Een mooie manier om letterlijk terug te horen wat leerlingen van het thema hebben opgestoken."

Nieuwjaarswensen van onze leerlingen

Al jarenlang gaan RvEC-leerlingen de creatieve strijd aan om het mooiste ontwerp voor onze kerstkaart te maken. Ook dit jaar kwam de kerstkaartjury bijeen. Unaniem kozen zij voor de tekening van Shalom Zeru Tekie, leerling uit klas 2b7 van locatie Voltastraat.

Ook andere tekeningen vonden wij te mooi om niet met u te delen.

Het RvEC wenst u een gezegend 2024!

Shalom met haar winnende ontwerp

Ryan Pieters (13)

2havo-leerling op locatie Bentinckspark.
Houdt van sleutelen aan zijn motor.

“Mijn moeder is opgegroeid in Hollandscheveld. Daar ging ze naar de Ds. Kooimanschool. Nu heet die school Het Mozaïek. Dat was ook de basisschool waar Kaithlynn, Ashley en ik naartoe gingen. Na de basisschool heeft mama haar mavo-diploma gehaald op Park Dwingeland. Ze begon daarna aan een opleiding in toerisme, maar na een jaar besloot ze bij ICH te gaan werken. ICH is het bedrijf van mijn opa, mama’s vader.”

“ICH is een groothandel in pneumatiek en afsluitertechniek. Pneumatiek is aandrijftechniek door middel van samengeperste lucht. Mijn opa heeft ICH opgericht, het bedrijf bestaat al 25 jaar. Ze importeren allerlei artikelen die in kleinere porties naar klanten gaan. Mama heeft verschillende functies gehad, maar ze werkt nu als manager HR & Inkoop.”

“Thuis luistert mama graag naar muziek die ze op haar zestiende ook al leuk vond: hardstyle. Mama houdt er dan wel van om een beetje gek te doen. Ik hoop dat ze die gekke dansjes alleen in de woonkamer doet. In het weekend vindt mama het leuk om met Ashley naar de turnhal te gaan. Ashley doet aan turnen en mama heeft een opleiding gevolgd om turnwedstrijden te jureren.”

“Papa en mama gaan graag op vakantie. Meestal mag ik mee, maar laatst zijn ze met z’n tweeën een week op vakantie geweest. Ik was het er natuurlijk niet mee eens dat ik met mijn zussen thuis moest blijven, maar het ging heel goed. Mama zei later dat ze erg trots was dat we dat gewoon met z’n drieën regelen thuis. Ze wil graag nog meer van de wereld zien, Bali bijvoorbeeld. Mijn ouders gaan vast nog veel mooie reizen maken. Maar Hollandscheveld definitief verlaten? Dat zie ik niet gebeuren.”

Josephine Pieters (41)

Getrouwd met Koos (42) en moeder van
Kaithlynn (19), Ashley (17) en Ryan (13).
Werkt als manager HR & Inkoop bij ICH.

“Een lekker vrolijke stouterbal, zo noem ik Ryan vaak. Hij kan direct en hard overkomen, maar Ryan is een zorgzame jongen met oog voor anderen. Hij houdt van humor. Ook in de klas maakt hij graag een geintje met een docent. Thuis zorgt hij met zijn grapjes dagelijks voor een lach op ons gezicht. Hopelijk denken ze daar op school net zo over.”

“Ryan is niet het ideale schoolvoorbeeld. Ik denk dat hij het wel naar zijn zin heeft op school, hij komt altijd wel vrolijk thuis. Maar liever steekt hij zijn tijd en energie in iets anders dan aardrijkskunde, geschiedenis en dergelijke. Ryan lijkt daarin op zijn vader. Koos had ook het doel om de schooltijd zo snel en voorspoedig mogelijk te doorlopen, zodat hij daarna aan het werk kon. Ryan is graag met zijn handen aan het werk, thuis en bij ICH. In het bedrijf leert hij graag praktijkgericht van de mannen op de werkvloer. En thuis mag hij graag sleutelen aan zijn motor.”

“Als klein jongetje stelde Ryan al zo veel vragen en vielen de kleinste details hem op. Bij het naar bed gaan, hadden we eigenlijk geen tijd voor verhaaltjes, maar wilde Ryan nog van alles vragen. Dat nieuwsgierige heeft hij nog altijd. De combinatie tussen nieuwe dingen ontdekken en met je handen werken, zou voor hem erg mooi zijn in zijn toekomstige beroep. Wie weet blijft hij bij ICH hangen. Daar mag hij nu ook al lichte productie-werkzaamheden doen. Er zijn altijd klusjes waarbij Ryan met plezier helpt.”

“De grote stad trekt Ryan helemaal niet. Zijn zussen gaan ongetwijfeld veel meer van binnen- en buitenland zien, maar Ryan blijft vast en zeker in Hollandscheveld. Lekker op je werklaarzen of klompen naar school, dat is Ryan. Ik ben erg benieuwd wat de toekomst hem gaat brengen. Het belangrijkste vind ik dat Ryan en zijn zussen gelukkig en gezond zijn. Ze komen wel op de plek waar ze thuis horen, of dat nou linksom of rechtsom gaat. Ik gun hen dat ze keuzes durven maken met hun hart, boven hun verstand.”

Lekker op je
werkclarzen of
klompen naar
school, dat is
Ryan.

Roelof van Echten College
christelijk voortgezet onderwijs

vrijdag 26 januari

OPEN DAG

Meer info op rvec.nl

Roelof van Echten College christelijk voortgezet onderwijs Postbus 2152 | 7900 BD Hoogeveen
Kijk ook op www.rvec.nl